

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 31 Decembrie v. 1893 expiră abonamentele lunare, cuartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenti sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trilateral costă . . . 3 fl. 50 cr.

Abonamentul semestral costă . . . 7 fl. — cr.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.

Este în interesul dlor abonenti, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibile. Domnii abonenti vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în care li-s-a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

Stringerea rindurilor noastre.

Ne-am împotrivit totdeauna pornirii de maghiarizare a guvernelor din Budapesta, dar' nu pentru-că ne era teamă că vor perde pe mulți Români, ci pentru-că aceste porniri pironiau, în loc și fac cu neputință progresul și al nostru și al Maghiarilor, pentru-că lucrarea de maghiarizare se împotrivesc și dreptul natural, pe care îl are fiecare om, fiecare popor.

Vedem cu regret cum trebuie să punem puterile noastre, aptitudinile noastre firești în o lucrare de apărare, cum sîntem nevoiți să trecem ani, ze-

cimi de ani, și să întrebuițăm toate aptitudinile noastre pentru a zădărnici încercarea de maghiarizare. Și nu arare-ori am constatat cu părere de rău cum guvernul maghiar, cum o parte mare a poporului maghiar perde timp și consumă puteri pentru o încercare zadarnică, câtă vreme el ar pute pune aceste puteri în serviciul unei cauze mai bune.

În această luptă de apărare noi Români am pierdut mult. Au pierdut mult toate popoarele nemaghiare din Ungaria.

Dacă e adevărat că am pierdut mult, e tot atât de adevărat că am și câștigat ceva.

Guvernele maghiare au încercat de repezite-ori și stăruitor să spargă solidaritatea noastră a Românilor, pentru-ca rezistența noastră, pentru-ca puterea noastră de viață, pentru-ca trăinicia noastră să slăbească.

Stăruințele guvernelor maghiare n'au avut însă alt rezultat, decât că pe oameni înainte populari printre noi i-au făcut imposibili, ear' Români, care nu credeau că e de neapărată nevoie ca și dinșii să între printre rindurile cele dintâi, au eșit din această rezervă și au luat locul conducătorilor pe care guvernele maghiare i-au scos din rindurile fruntaș. Guvernele maghiare, care credeau, că e de ajuns să compromită pe câțiva dintre conducătorii nostri, punându-i în opoziție cu opiniunea publică a Românilor, pentru-ca să facă neputincioasă rezistența noastră, au obținut însă un rezultat contrar aceluia pe care îl urmăreau.

Împotriva tuturor așteptărilor guvernelor maghiare, s'au ridicat fruntași noi, bărbați încercați.

Când guvernele maghiare au crezut că din fruntea Românilor va lipsi conducătorul, care să aibă în partea lui încrederea tuturor Românilor, atunci poporul român a chemat în fruntea sa pe domnul Dr. Ioan Rațiu, bărbatul care avea în partea lui o activitate bine meritată de aproape o jumătate de veac.

Și sub conducerea venerabilului president al partidului național al Românilor, rindurile noastre s'au strîns și sub înfririrea întinsei lui popularități astăzi nu mai poate fi vorba de partid național, pentru-că nu mai e numai partid, ci sînt toți Români din Transilvania, Banat și Ungaria nedep-

părțiți. Presidentul partidului național al acestor Români e astăzi presidentul, e căpetenia întreg poporului românesc din Carpați și până la Tisa, ear' comitetul central al acestor Români reprezintă deservită solidaritate și puternica unitate de vederi, deservită armonie a tuturor membrilor, care reprezintă poporul românesc, ori-unde s'ar găsi acestia, a făcut ca toți Români și de pretutindeni să fie o unitate nedespărțită.

Marea și puternica manifestație ce s'a făcut cu prilegiul Anului-Nou și al zilei de Sf. Ioan acestei solidarități, acestei unități reprezentată admirabil prin dl. Dr. Ioan Rațiu, presidentul Comitetului central, întinsele dovezi de respect și încredere repezite șefului Românilor din Transilvania, Banat și Ungaria cu prilegiul Anului-Nou și a zilei Sf. Ioan, pot servi ca lecțiune guvernelor maghiare.

Aceste manifestațiuni de încredere și respect venite dlui Dr. Ioan Rațiu din lăuntrul patriei noastre și din afară din toate părțile locuite de Români sînt cea mai viuă dovadă, că guvernul care a crezut că ne va pute desorganiza luându-ne pe conducător, se înșală. Poporul român nu-și perde rostul când i-se iau conducătorii. Alții sînt minaiți în frunte, rindurile se strîng împrejurul lor și lucrarea noastră de conservare merge înainte cu puteri noi.

Zadarnică e dar' încercarea de a lua Românilor pe conducătorii lor. Nu Români sînt poporul, care se simtă lipsa de bărbați fruntași.

Semne de „pace“. Un ucaz al Țarului Rusiei dispune, ca manevrele de primăvară ale cavaleriei să se țină pe terenul districtului militar al Varșoviei. La aceste manevre vor lua parte peste 150.000 de călăreți. Vor fi de față și mulți ofițeri de stat major din străinătate.

Cerem deslușire.

Luptele cele multe și diverse pentru limbă și naționalitate, de zeci de ani, într'atată ne preocupă, încât mai că nu ne mai rămâne timp și pentru alte chestii, tot așa de importante, ca și limba și naționalitatea.

Acum însă ne vedem siliți și acestora a le face, fie cât de puțin loc, și

dacă nu din altă cauză, ci ca să ajungem odată la o cunoștință pozitivă, dacă și aceste chestii sînt tot atât de înțepătoare, după-cum ni-se prezentează.

Din mai multe părți ni-se spune, că administrațiunea publică, mai ales în părțile transilvănene, cu modul ei de a purta economie în loc de a promova, prădează moșiile și pădurile statului și ale comunelor. Temerea, în urma modului acestuia de economie, este că în locul moșiilor de sub administrațiunea publică de astăzi, în scurt timp, țeara va să aibă o mulțime de pustietăți. Mai ales se întemplă aceasta, pe unde Români sînt în covârșitoare majoritate.

Lucrul, așa sîntem informați, pare a fi întocmit astfel, ca Români, care pentru plată bună se folosiau de moși și de păduri, precum și de pășuni, astăzi nici cu bani scumpi se nu poată ajunge la câte un pământ de arătură, la câte un lem de lucru sau de foc sau la câte un locșor de pășune. Ba sînt locuri, unde după-ce loc de arătură nu este, Români pe bani scumpi, se înțelege, nu poate căpăta din pădurea, care părinții și strămoșii lui au folosit-o ca proprietate, sau ca loc iobăgese, pentru care au făcut robote, un fir de lemn și dinaintea casei lui nu poate paște nici barem o capră. Așa că este silit să peară de foame cu familia, sau apoi dacă nu vrea să peară de foame, să iee lumea în cap, să emigreze.

Lemnele din păduri sînt transportate în diverse forme pe la gări pentru a fi ca obiecte de negoț expedate mai departe sau risipite între „patrioți“ sub diverse titluri.

Mai interesant însă este, că comunele respective, cu toate acestea sînt sărace și când au să construească ceva sau să acopere vre-o lipsă de ale lor, trebuie să iee refugiu sau la aruncuri peste aruncuri, sau la împrumuturi împovărătoare.

Gurile rele sînt pline de bănueli. Sînt o mulțime de versiuni despre administrațiunea minunată, în urma căreia comunele sînt expuse a rămâne lipsite de isoarele lor de venituri și pe deasupra sărace lipite și datoare.

Moșiile statului se subtrag de sub controla publicului. Sînt însă bănuți și administratorii acelor, când gurile rele le pun în cărcă, că fac economii, încât un hecto de săcară le vine în patruzeci de florini și așa mai departe.

și mai mult. De aceea întrebați mai întâiu: Oare este acela pe care voim să-l alegem cinstit și bun la inimă? După aceea întrebați-vă: Este el destul de cuminte și nu este dator nici-unuia dintre bocotani? Căpetenia unui sat nu este iertat să fie atîrnător de nimenea, căci dacă nu, apoi nu el, ci creditorul lui poruncește în sat.

„Nu puteți greși, dacă voii să alegeți pe omul cel mai vrednic. Gândiți-vă pe cine ați pune mai liniștiți, când ați ajunge pe patul morții, tutor peste veduva și peste copiii voștri, încredințați fiind că acela se va îngriji de fericea și bunăstarea lor? Ei bine, pe acela să-l alegeți jude. Sau dacă ați fi siliți să intrați la stăpân pe simbrile, la cine ați intra mai bucuroși? Vezi pe acela să-l alegeți jude“.

„Spuneți-mi cine este tata cel mai bun al copiilor sei; iubitor fără slăbiciune, aspru dar' fără răutate. Sau spuneți-mi cine este stăpânul cel mai bun, pe care îl iubesc slugile și-l slugesc cu credință, fără de a se teme de el; care își știe pune la cale toate lucrările gospodăriei fără larmă și fără tărăboiu, fără ceartă și fără mânie, dar' cu toate acestea să meargă toate oblu și bine? — Ve-deți pe acesta să-l alegem de părinte al satului întreg“.

Astfel vobî înțeleptul preot, ear' acum toți Români gândiau altcum ca mai înainte asupra lucrului. Ear' când satul a fost adunat, ca să aleagă jude și jurați, cei mai mulți au cerut să nu se aleagă cu gura, ci fiecare să scrie pe o țidulă numele aceluia care voește să fie aleși, așa ca să nu se știe cine cui a dat votul, ci să poată alege fără frică și fără preget pe acela care i-se va pără mai vred-

Dar' sînt și lucruri hazli între cele multe serioase. Însă și acestea, după-ce omul i-a dat tributul în rîs, te face să cugeți serios la consecuențele ulterioare ale modului de administrațiune, în care se pot întempla astfel de lucruri.

Un magistrat d. e. al unui oraș, ni-se spune, încassează „pentru taur“ de vre-o 10 ani câte 1/2 florin de vacă, după circa 800 de vaci. În zece ani fără camete suma ar da 4000 fl. v. a.

Dacă „taurul“ consumă tot ce încassează magistratul, sau mai împarte și cu altecineva, vor ști numai aceia, care iau scotelele orașului.

Felul arătat de economie din partea unor administratori pus alături cu executarea legii celei de curînd aduse în privința colonisării, trebuie să pună pe gânduri serioase pe Români din Transilvania, dacă nu pe toți Români.

Ceea-ce are să facă limba maghiară în școlale de tot felul și în asiluri de copii, este floare la ureche pe lîngă promovarea sistematică a pauperismului între Români și pe lîngă înlocuirea Românilor ex lege cu Maghiari sau cu elemente, care vor fi mai aplicate de a se maghiarisa.

Este gravă în consecuențe lipsirea de drepturi a unui popor. De tot gravă însă când este însoțită de răpirea putinței de a-și câștiga poporul pînea de toate zilele. Pentru-că e egală cu nimicirea aceluia popor, cu foamea sau cu strimtorarea ca să-și năpustească căminul unde s'a născut și patria, în care sînt mormintele moșilor și strămoșilor lui.

Este serioasă chestiunea, care ne-a îndemnat să o punem azi pe arpile publicității.

Să cugetăm serios asupra-i și cât se poate de cu sânge rece și vom vedea, că administrațiunea din chestiune în modul cum ne este prezentată, prăpastie adîncă însemnează pentru poporul român.

Însă tocmai pentru-că așa de serioasă e chestiunea, nu vrem să zicem acum cel din urmă cuvînt asupra-i. Cerem deslușiri dela bărbații nostri fruntași și competenți, dacă situațiunea este precum am descris-o după informațiunile ce ni-s'au trimis, sau mai posomorită, sau ceea-ce ne-ar bucura, cu mult mai îmbucurătoare.

Deslușirile cerute nu le cerem pentru desfătarea noastră. Ele sînt o necesitate imperativă.

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Cum se face aurul.

(O noștimă și adevărată poveste pentru școală și casă).

După Enric Zschokke.

Întocmit de Mugar.

(Urm. re din nr. 7).

19. Primarul cel nou și Zăvod.

„Gheorghită ăsta tot e mare meșter“, ziceau oamenii din Valea-aurului, când acesta ear' eșia la bun sfîrșit cu câte un lucru născocit de dînsul. Și Gheorghită isbutia mai cu toate, câte le începea, căci nimic nu începea înainte de a se gândi asupra lucrului. El nu se pripia și nu se grăbia cu nimic, ci făcea pas după pas și nici-odată nu lua mai mult în spate, decât putea duce.

Ar fi crezut cineva, că învătătorul și frumoasa lui Anuța cine știe cât de îngrămădiți erau cu lucru. Nici-decum; el știa să-și le întocmească toate așa, că în cele din urmă tot alții trebuiau să sfîrșească cea mai mare parte a lucrărilor începute de el. Chiar și în școală avea puțin lucru, căci acolo i-a făcut bun ajutor în ficiorul unui sătean, cu numele Nicolae Lobodă. Acesta era băiat din părinți săraci, pe care Gheorghită i-a luat la sine, hrănindu-l și îmbrăcându-l, și i-a învățat carte și o mulțime de lucruri folositoare. Și Gheorghită îl iubia mult pe Nicolae, căci acesta în școală așa de bine știa să-și învețe pe copii, ca și Gheorghită însuși. În vîntătorul de multe-ori era ziua întăreț cuprins cu alte lucruri, de ale lui sau de ale satului, dar' pentru aceea școală nu sta în loc, căci acolo

era Lobodă. Ear' Gheorghită se bucura, vîzînd cum în adevăr satul înaintează din zi în zi.

Și în adevăr era minunat lucru să vezi, cum oameni care mai înainte erau săraci lipiți pămîntului, cu înecul au scăpat de datorii și au început să-și înfrizeze câte ceva pe la casă. Ear' bocotanii de mai înainte, fiindcă au rămas tot cu obiceiurile cele vechi, au început să dea îndrît spre sărăcie, nelucrînd, ci hoinărind prin cărcime cu beuturi, cu minciuni și cu drăguțele de cărți.

Cei treizeci-și-doi de tovarăși ai lui Gheorghită s'au ținut bine, la toate erau înainte unde era de făcut o treabă nouă. După ei s'au înimțat mulți dintre rude și vecini, care apoi încă au făcut ca acestia.

Flăcăii pe care îi învăța Gheorghită Dumineca și fetele din școală de lucru dela Anuța încă au dat bună pildă de hărnicie părinților de acasă. Dar' mulți săteni au rămas tot ticăloși și nemernici. În fruntea celor mișei se afla Zăvod. El era dușman de moarte al tuturor întocmirilor nouă. Mereu înjura asupra lui Gheorghită și zicea că prin asemenea întocmiri se strică legea strămoșească și că așa nu mai merge. Dar' preotul, care mergea des pe la el, îl ținea mereu în frîn, să nu poată face stricăciune. S'a întemplat apoi, că Zăvod i-a pierdut pe unul dintre jurați, care i-a fost mîna cea dreaptă. Acesta, vîzînd că gospodăria lui merge mersul racului, de supărare s'a pus pe beutură, așa că nu era zi să se fie treaz. Ear' pentru-ca să ajungă eară la avere, i-a învățat diavolul să pună la loterie, așa că cu beutură și cu loteriile i-a mîncat tot ce a avut. Pe urmă au venit creditorii cărora le

era dator și i-au scos din casă. Așa stînd lucrul, se înțelege că n'a mai putut fi jurat.

A venit pe urmă vremea să se aleagă din nou toți slujbașii satului. Dar' înainte de alege să s'au făcut în sat două partide. Mișei voiau să aleagă dintre ai lor, pe niște bocotani, cărora le erau datorii, dar' oamenii cei de treabă, nu voiau aceasta. A fost apoi multă ceartă în sat. Mulți au întrebat pe preotul ce să facă, ear' acesta li-a răspuns zicînd:

„Mă mir tare, că nimenea dintre voi nu s'a gândit la omul acela harnic, care și până acuma mult bine v'a făcut, care este atât de cuminte, atât de bun la inimă și atât de strigător. Înțeleg pe învătătorul. Dacă îl alegeți pe el, aveți om de nădejde în fruntea satului. Adevărat că el nu e dintre aceia, care se îmbulzesc la slujbe. Dar' tocmai pentru aceea trebuie să ne gândim mai întâiu la dînsul. Căci aceia care se îmbulzesc și dau din mîni și din picioare să-i punem în fruntea satului, de obicei mai au și alte gânduri. Acestia s'au sînt fuduli sau lacomi și nu au în vedere binele satului, ci folosul lor“.

Mai departe zise preotul: „Este bine să avem un om cu avere în fruntea satului, dar' nu averea, ci omenia este lucrul de căpetenie. Vai de satul ce alege de jude pe acela, căruia cei mai mulți săteni îi sînt datorii. Căci prin aceasta îl face atotputernic și judecător în treburile lui proprii, ear' sătenii ajung prin nepriceperea lor robi și slugi ai unui tiran. Mai bine este să alegem pe unul de așa, care să poată ține în frîn și pe bocotanii cei cu datorai, și pe tiranii satului“.

Ear' mai departe zise: „Capul cuminte face mult, dar' inima cinstită și la loc face

nic. Zăvod, judele cel vechiu, nu prea voia aceasta, căci el se înțelegea cu ai sei, ca el să se fie jude, și cine să fie aleși jurați. Ear' acuma ar fi dorit să vadă cine sînt aceia care în cu el și cei-ce vor cuteza să voteze pentru alții. Dar' poravul Zăvod n'a isbutit. Pe urmă țidurile au fost adunate și jude ales a eșit învătătorul Gheorghită, ear' jurat mare Stefan morarul. Acesta n'a voit însă să primească, pentru-că era socru lui Gheorghită și zicea că nu se cuvina ca rude așa de aproape să stea în fruntea satului. Drept-aceia a fost ales a doua-oră Mateiu Pădureanu, un sătean harnic, cuminte și liniștit.

Vîzînd Zăvod alegerea aceasta, a început să schimbe la fețe. La început mai nădăduia, că nici Gheorghită nu va primi alegerea. Dar' s'a înșelat, căci Gheorghită a mulțumit satului de încrederea ce a pus în el, a spus că primește alegerea și a sfătuit pe oameni să aleagă învătător în loc l lui pe Nicolae Lobodă. Mai târziu în adevăr Lobodă a și ajuns învătător în Valea-aurului.

Zăvod a plecat amețit acasă, ca-și-cînd s'ar fi răsturnat un turn de biserică în capul lui. Acasă i-a răsufletat mai întâiu mânia asupra pisicii, care i-s'a pus lîngășindu-se între picioare. Pe urmă a lovit cu piciorul cănele, care voia să sară vesel pe el, cum fi era obiceiul. După aceea a șters câteva palme slujnicei, care nu l'a înțeles numai decât cănd i-a poruncit să-și aducă un păhar de rachiu. În sfîrșit s'a certat și cu nevastă-sa, ba a ciocănit-o nițel și pe ea, pentru-că aceasta auzind cum a eșit alegerea, a zis că Mateiu Pădureanu este om de omenie. (Va urma.)

Trăim în timpuri foarte serioase, în care nu ajunge să știm numai că...

De aceea este neapărat de lipsă să știm însă exact, cum stăm și în privința celor economice.

O voce germană

mișcarea națională în România.

Ziarul vienez „Deutsches-Volksblatt“ (nr. dela 25 c. n.) publică sub titlul „România“ un remarcabil articol...

După ce caracterizează raporturile de partid în România, făcând o paralelă între activitatea politică a partidului conservator...

„Tot așa de energic cum e în tratarea afacerilor interne ale regatului, tot așa de leal și de sincer cum e pe întreg terenul politicii externe...“

Principiile a sosit la ora 1 d. a. însoțit de fiul său Herbert și de medicul Dr. Schweninger și Chrysiander. La gară îl aștepta prințul Enric...

Articolul termină astfel: E o veche experiență, că disperarea e inimica rațiunii. Cine poate garanta, între astfel de împrejurări...

Principiile Bismarck la Berlin.

Ziua de 26 c. a fost o zi de adevărată bucurie pentru Berlinzi. În acea zi locuitorii capitalei imperiului german au avut rara fericire de a vedea în mijlocul lor pe un distins oaspe.

Principiile a sosit la ora 1 d. a. însoțit de fiul său Herbert și de medicul Dr. Schweninger și Chrysiander. La gară îl aștepta prințul Enric...

Când cortegiul se apropiă de castelul regal, principiile și prințul Enric s'au dat jos din trăsură și au pășit de-a lungul frontului companiei de onoare.

La oarele 2 a fost dejun la MM. LL., la care au luat parte numai împăratul, împărăteasa și principele Bismarck.

După dejun împăratul și-a făcut preumblarea obișnuită. Cu acest prilegiu împăratul a fost obiectul celor mai mari ovațiuni.

Cătră oarele 3 d. a. principiile a primit vizita regelui Saxoniei, ear' la oarele 3 cancelarul Caprivi și toți secretarii de stat au venit de au depus cartă lor la Bismarck.

La oarele 4 după amiază principiile Bismarck a făcut o vizită împărătesei Frederic. Atât la mergere cât și la întoarcerea sa dela împărăteasa Frederic...

Principiile Bismarck a plecat la oarele 7 și 1/2 seara. Împăratul l'a însoțit până la gară. Trăsura de gală a fost însoțită ca și la amezai de o escortă...

Situația parlamentară în Budapesta.

Eată cum apreciază ziarle unguerești situația parlamentară: „Budapesti Hirlap“ sub titlul „Coalițiune ori disoluțiune“ scrie:

„E o durere a privi camera deputaților; nici-odată n'a fost atât de împrăștiată, cu o dispoziție agitată și lipsită de încredere. Bancile drepte sunt goale; domniile deputați s'au refugiat la casele lor...“

„Egyetértés“ scrie: „... Raporturile stau astfel, încât ori-ce schimbare a situației va fi în favorul proiectelor politice-bisericești...“

sigură. Dar' e sigur, că această majoritate li-o garantează numai spriginul partidelor din opoziție. Cei mai optimiști din partidul liberal fac socoteala...

Vorbind despre eventualitatea chemării la guvern a dlui Apponyi, „Egyetértés“ crede, că șeful opoziției moderate numai spriginind proiectele politice-bisericești...

„Și chiar pentru aceasta“, — adaugă „Egyetértés“, — „chemarea ca bărbat de stat a contelui Apponyi a ajuns la o epocă hotărtoare...“

„Pester Lloyd“ e de părere, că nici-odată ca acum partidul numit liberal, n'a fost îndreptățit a cărmul. Discutând speranța apponyistilor de a veni la putere...

„Pentru acest motiv am scos la iveală speranța dulce a naționalilor și a trupelor lor de rezervă despre o schimbare a partidelor și a guvernului...“

„Pester Lloyd“ îi pune dlui Apponyi întrebarea: „Vrea conducătorul partidului național să iee conducerea ultramontanismului?“

„Kolozsav“ vorbind despre o pretinsă primejdie ce amenință țeara din partea aceluia care combat proiectele de lege politice-bisericești...

Astfel agitațiunea continuă; guvernul e silit să primească apărarea și ajutorul kossuthiștilor, și „Pester Lloyd“ e nevoit să apeleze la șovinismul Maghiarilor...

Procesul „Omladiniștilor“ din Praga.

Cu cât înaintează mai mult pertractarea, cu atât devine mai serioasă; scene hazlii sânt mai rare; întrebările și răspunsurile mai tot aceleași la cei ascultați.

Presid. cătră un lucrător: Auzit-ai o convorbire între Merva și colegul domnie-sale Stacina?

Acus.: Merva s'a apropiat de Stacina, povestindu-i că a fost mare cancelar în reuniunea „Praga subterană“...

Apăr. Dr. Schmaus: Ce impresie și-a făcut înduplecarea lui Merva?

Acus.: Am crezut că e fanatic, om fără minte; pe urmă am ajuns la convingerea, că e agent plătit de poliție...

Presid. cătră o calfă de lucrări de casete: Ai cunoștință despre vre-o reuniune secretă, numită „Omladina“?

Acus.: Nu știu nimic despre vre-o reuniune secretă cu acest anume. (Cătră procuror): Cum vine asta, dle procuror, și te-ăș ruga să-mi răspunzi lămurit...

Presid. (întrerupându-l): D-ta n'ai drept să pui asemenea întrebări funcționarilor tribunalului.

Mult a ținut ascultarea cu culegătorul-tipograf Šreker, de 24 de ani.

Apăr. Dr. Stránsky: Când stați încă la poliție arestați bent-a oare cineva bere dintre cei închiși?

Acus.: Da, Horina a beut neîntrerupt. (Horina încă este un pungaș ordinar pus ca șpion de cătră poliție în diferitele chilii spre a scoate ceva dela „Omladiniști“...)

Dr. Stránsky: Beut-ai și dta?

Acus.: N'am căpătat, deșt am rugat să-mi aducă pe banii mei.

Dr. Stránsky: Horina avut-a oare parole?

Acus.: Asta nu știu.

Dr. Stránsky: D-ta ai fasonat că Horina îți era suspect. Cum așa? Oare și-a povestit ceva, ce și-ar fi deșteptat neîncredere, sau s'a purtat straniu față cu d-ta?

Acus.: El începuse să-mi povestească că șederea în Praga îi este interzisă din cauza crimelor politice; deoare-ce însă până acuma a fost avisat să stea în capitală, a pus pe mama lui să se ducă împreună cu dl avocat Dr. Cernohorsky la locuitorul terii să se roage pentru suprimarea acelei interdicțiuni.

Apăr. Dr. Cernohorsky (surprins): Cu mine că a umblat pe undeva mama lui Horina? (Earăși mari risete).

Acus.: Da, Horina a zis-o.

Acus. Cijek: Cer să se constată că Horina în tot timpul ce stam cu dînsul la poliție, mereu a fost chemat sus în cancelarie, pe când eu nici-odată.

Presid. cătră o calfă de zugrav: Cunoscut-ai pe Merva?

Acus.: Da, ne-am întâlnit cu dînsul într'un birt, unde am stat de vorbă. El îmi povesti despre „Praga subterană“ și pe urmă începuse chestia cu pajurele împărătești...

Presid. cătră o calfă de zugrav: Cunoscut-ai pe Merva? Acus.: Da, ne-am întâlnit cu dînsul într'un birt, unde am stat de vorbă. El îmi povesti despre „Praga subterană“ și pe urmă începuse chestia cu pajurele împărătești...

FRAGA.

Poveste De Ioan Moța.

E vechiu pământul de-i tocit! — Și tot așa s'a pomenit Că fetele ce-s de mărit Merg bucuros La trguri mari, ori-cât de des, Gătite, Doamne, pe ales De-s par'că toate flori de șes În port frumos!

Dar' spun cari și-vor cum și ce-i, Că cinci crăimi în rînd s'ei S'au bați tot trguri de femei, Nu-i nimeri S'au afli chip de-asmănat Cu Fraga, fată de împărat Frumoasă cum nu s'a mai dat Ca ea a fi!

Odorul scump! — O babă 'n pat Deșteaptă stănd, a ascultat, Și-a spus, ce-a auzit, în sfat Împărătesc; Dar' când s'o fure, n'a putut Pricepe ea din așternut. — De spaimă-atuncia s'au umplut Și mici și mari!

Și-acuma curg prin lume vești, Că om bătrân și slab de ești Privind pe Fraga 'ntineresti Și prinzi dorinți! Că roabele, mândre femei De lângă ea, de dragă ce-i, Sărută-i braț și pîrul ei De-și es din minți!

C'o roabă s'ar fi jăluit C'acu, de-un timp, ce i-a venit Ce nu stăpânei, o-a 'ndrăgit Din seam' afar', Că prea-i stă tot mereu în gît, Și-o strînge 'n brațe-asa, încât S'a săturat acuz de-atât Îmbrățișat!

Eu luai lac, dar' ce am făcut cu dînsul nu știu. Eram beat. Simțiam că totușul mi este cam strîmt; m'am lovit de o cutie, (rîde). Presid. Nu rîde, dle! Acus... Și pe urmă m'am trezit în dubă.

Presid. cătră un servitor de prăvălie: Merva te-a designat ca un „deget“ d'al de „Omladinei“?

Acus.: Odată Merva 'mi-a fost recomandat ca „Rigoletto“. Tatăl meu 'mi-a zis: „Băiete, ferește-te de oamenii care au poreclă“. Mă luai după vorbele acestea și eram foarte băgător de seamă. Credeam despre Merva, că este însușit pentru cauza noastră, deoarece era în fiecare ședință. Odată 'i-am spus ce se vorbește despre dînsul, adică că e agent secret, ear' el 'mi răspunde: „Tu nu știi ce planuri am!“ Astfel a devenit bănuț în ochii mei. La 9 Octomvrie venise la noi în ședința comitetului și exprima dorința ca să fie primit ca membru. Eu ziseu că asta nu e cu puțință și îl provocai se ese afară. Nu vreau să-l mai amintesc, fiindcă e înaintea tribunalului etern, dar' atîta pot zice, că poate din cauza aceasta ne-a numit societatea secretă și a scormit celelalte. Când am fost chemat la prefectura poliției, găsiu acolo pe Merva. Mă mirai că avea voce și fumeze acolo. Comisarul Olici mă întrebă dacă cunosc pe Merva? Eu răspunsei că dela 9 Octomvrie. Comisarul: „Aș dori mult să te angajezi!“ Nu știu însă cătră cine adresă acele cuvinte. 'Mi-a mai zis: „Dela d-ta nu se poate afla nimic! Uită-te la Merva: dînsul ni-a spus toate, când era în „Praga subterană“. Eu răspunsei: „Dacă aș ști ceva contra legii așa spune-o; deoarece ce însă nu știu nimic, nu pot spune nimic“.

Presid.: Ai fost în restaurantul la „Broasca verde“?

Acus.: Nu cunosc localul acela.

Acus.: R. Rașin: Merva zice de d-ta, că ai fost „deget“ în „Omladina“. Cum se potrivește că teiei, cum spui, numai după autoritatea minții d-tale și ai fost unul din degetele, adică subordonat în „Omladina“?

Acus.: Consider ca ceva imposibil că eu om bătrîn cu mustață așa mare să fac parte din „Omladina“ (Mare ilaritate).

Presid. cătră acusatul Škába, ziarist; Luat-ai parte la vr'una din ședințele confidențiale?

Acus.: Am fost de față la mai multe conferințe studențești; într'una se discuta despre situația politică a Slovacilor din Ungaria?

Presid.: Merva îți era necunoscut? Acus.: Așa este; precum cuget, nici el nu mă cunoștea.

Acusatul Dr. Rașin, concipist advoacă: Acusa afirmă că am fost într'o reuniune secretă. Eu însă nu știu nimic despre așa ceva, cu atât mai puțin despre „Omladina“, n'am fost nici-odată membru al vreunei reuniuni secrete și n'am auzit despre existența ei. „De altfel nici în acuză însăși nu e dovedită existența ei... Merva n'a învîțat organizația de dînsul nascoteii reuniuni secrete din romanul „Rinaldo Rinaldini“, precum se afirmase aci, ci dintr'un alt roman al lui Sabina (fost spion polițenesc în anii șezecii în Praga. Red. „Trib.“), intitulat „Morminte reînviată“, în care se vorbește de organizația după sistemul cu „degete“, „policari“ și „mâni“.

Cetește apoi câteva rînduri din el, care sînt aproape identice cu ceea-ce a depus Merva. Se produce mare mișcare între acușai și public. De aci dar' a născut organizația închipuită de Merva, în realitate însă nimeni despre așa ceva nu știa nimic, nici eu. „În contra lui Merva am avut foarte multe dovezi, că a fost agent polițenesc, că seducea pe tineri pentru a se mânji pajurele împărătești și că încă la 17 Octomvrie 1893 a mai făcut o încercare de felul acesta cu un lucrător. Despre aceasta am la mine nu numai mai multe documente, dar' o dovedește și împrejurarea că în ziua de 10 Octomvrie, sau în Dumineca pe la această dată, acest Merva, însoțit de un inspector polițenesc, cerceta la gară toate trenurile, care porniau spre Kladno. (Cele mai mari ome de cărbuni de peatră în Boemia. Red. „Trib.“).

Acolo se pregătia greva lucrătorilor de ome și amîndoi voiau să constate dacă se due acolo agenți din Praga. Când după prânz veni la gara Merva, era deja tîrziu și trenul era în mișcare. Inspectorul polițenesc se rugase de șeful stației să oprească trenul. Aceasta s'a și întîmplat și Merva plecă cu trenul la Kladno. (Mișcare generală.) Așadar' este constatată sigur, că Merva stetea în relațiuni cu poliția de la 1 Octomvrie. Deasemenea este interesant a se ști, că Merva a făcut prima sa denunțare la 11 Octomvrie, ear' denunțarea complementară despre cele petrecute la 15 August, a făcut-o numai la 5 Octomvrie. După-ce se vor fi cetește protocoalele făcute cu Merva 'mi voi lua voce a depune

mai multe proiecte, care vor lămuri valoarea despre încrederea în denunțările lui și din care se va vedea că ar fi în mare interes al împričinaților, dacă Merva ar trăi, căci astfel basmele lui s'ar dovedi pe deplin... „Conferența ținută în restaurantul „La regele Bretislav“ în ziua de 3 Martie 1893 era conferența generală, despre originea căreia 'mi permit a face unele observări. Ca president al unei societăți studențești am fost rugat de colegii mei slovaci, să se aranjeze în localul nostru o serată de ceai, unde s'ar discuta despre situația Slovacilor din Ungaria: Pe vremea aceea aceia fusese deus în camera ungară proiectele de reforme bisericesti. Toate naționalitățile nemaghiare se sculară în picioare în contra proiectelor, la noi însă afacerea aceasta n'a fost bine pricepută. Eu n'am putut permite ținerea unei astfel de conferințe în localul nostru, fiindcă nu sîntem societate politică, ci literară; în urma refluxului meu Slovacii mă rugaseră să convoc numai o conferință confidențială. Am făcut-o cu o condiție. Pe atunci tocmai se născu în studențime grupul independist. Eu am resimțit satisfacție, că Slovacii se adresaseră cătră mine; le zisei însă, că afară de mine să-și procure și alți convocatori. Înviările au fost trimise la foarte multe persoane, care se interesau de această cestiune, între alții și unii consilieri comunali din Praga. Eu însumi n'am fost de față la acea întrunire, fiindcă se întîmplat că tocmai atunci în reuniunea noastră avurăm o ședință a tribunalului de onoare A presidat deci colegul meu Sokol, care, ca și mine, cunoștea pe Slovacii“.

(Va urma.)

Situațiunea în Sêrbia.

Prima faptă a noului minister Simici, a fost sistarea procesului în contra fostilor miniștri liberali. Un decret regal de amnestie, basat pe articolii 40 și 41 din constituțiune, pune capăt procesului cabinetului Avakumović.

Radicalii au publicat o protestare care începe cu considerațiuni generale, în care amintesc, că regele prin proclamarea lui din 1/3 Aprilie smulsesse țeara din mijlocul unor confușuni periculoase, dar' că acest strălucit debut a fost turburat din cauza celei din urmă crise constituționale neașteptată și nemotivată. Protestarea cuprinde șese puncte:

- 1. Regele Milan întorcîndu-se în Sêrbia a violat cuvîntul său și o lege care nu poate fi desființată sau modificată decât pe cale constituțională.
2. Ori-ce participare a regelui Milan la afacerile publice este inconstituțională, deoarece a renunțat la toate drepturile sale ca membru al familiei regale și ca cetățean sêrb.
3. Șederea regelui Milan în Sêrbia amenință liniștea țerii, sdruncină încrederea în stabilitatea tronului regelui Alexandru, căruia 'i-se datorează credința.
4. Revocarea fnaltei Curți este inconstituțională.
5. Responsabilitatea acestor evenimente precum și consecunțele superătoare pentru țeară și tron cad asupra guvernului actual venit la putere pe cale extraparlamentară.
6. Deputații radicali sînt decisi să respecte legile și constituțiunea și nu vor înceta să rămîna pe terenul strict constituțional. (Urmează 106 iscălituri.)

Noul minister este salutat cu simpatie de cătră organele partidelor progresist și liberal. Criticele opoziției sînt îndreptate mai cu seamă în contra prezentei și intervenirii regelui Milan.

Știri sigure din interiorul țerii constată o oare-care întăritare printre radicali; populațiunea însă este liniștită. Nicăiri liniștea n'a fost turburată.

Prin cercurile politice din Belgrad se vorbește că regele Alexandru în curînd va întreprinde o călătorie mai lungă prin străinătate. Se vorbește și despre sosirea reginei Natalia. Până la reîntoarcerea regelui Alexandru exregele Milan va figura ca regent. Călătoria, se zice, că va dura 5 până în 6 luni. Mai întăiu va visita Alexandru pe Țarul Rusiei.

Milan a făcut o vizită metropolitului Michail. Scopul acestei vizite a fost, ca să facă o împăcare între Milan și fostul regent Ristic.

Ziarul radical „Tacova“ a fost confiscat, din cauza unui articol, în care se atacă persoana regelui Alexandru.

CRONICĂ

Principele moștenitor al României. O depeșe din Viena ne anunță, că principele moștenitor al României și soția au sosit la 27 c. n. dimineața acolo venind din Sigmaringen. După o scurtă petrecere în Viena, principele și-a continuat călătoria spre București.

Camera României. Camera deputăților din București se a votat proiectul de lege pentru organizarea ministerului de externe.

Contele Herberth Bismarck ambasador. În cercurile diplomatice din Berlin se svonește, că contele Herberth Bismarck va fi numit ambasador la Londra, în local contelui Hatzfeld, care e bolnav.

Un nou episcopat sêrbesc. O depeșe din Constantinopol vestește, că sinodul sêrbesc a decis să înființeze un nou episcopat în Plevlje, Sandjaclul Novibazar.

Promoțiune. Ni-se scrie din Budapesta, că dl Ioan Damian, rigorosant în drepturi, a fost promovat la 20 c. n. la gradul de Dr. în drepturi la universitatea de acolo.

Societatea academică „Junimea“ din Cernăuți va aranja Joi în 1 Februarie (20 Ianuarie) a. c. un bal în sala societății filarmonice. Președinte de onoare: Dr. Iancu cav. de Zotta, președ. com. arangiator C. cav. de Popovici; președ. soc. R. cav. de Grigorea. Comitetul arangiator se compune din 45 membri. Prețul de intrare de persoană 4 florini.

Aniversarea nașterii împăratului Wilhelm. La 27 c. a fost aniversarea nașterii împăratului Germaniei. Cu acel prilegiu un serviciu divin s'a celebrat la oarele 10 1/2 a. m. în biserica curții din Berlin. După serviciul divin împăratul a primit gratulațiunea obicinuită. La oarele 12 1/4 a fost distribuirea parolelor. În aceea zi întreg orașul a fost pavoasat.

Măsuri în contra anarhiștilor. Ministrul francez de marină a dat ordin, ca să se excludă imediat toți soldații, care au idee avarchiste, de pe vapoare, fără să se țină seamă de naționalitate.

Un nou explosiv. „Schnebelits“ e numele unui nou explosiv. Inventatorul noului explosiv sînt frații Schnebelin, după care a și fost botezat. Unul dintre frații sublocotenent în artileria franceză. La 24 c. s'au făcut la Argeteul lungă Paris primele probe cu acest explosiv în fața a o mulțime de invitați, între care mai mulți atașai militari. Probele au elat un rezultat satisfăcător. Anarhiștii se vor bucura mult de această invenție!

O mare fraudă s'a descoperit în comuna Tárkány din comitatul Bihar. Autorul fraudei e însuși primarul comunei Lőrinczy János, Maghiar neaoș după-cum se vede. Eată în ce consistă fapta lui „onestă“. În complicitate cu mai mulți finanți primarul desfăcea sigilele organelor financiare de pe căldările de rachi și în schimbul unor taxe reduce dădea locuitorilor licență ca să fearbă rachi. Când organele financiare veniră în comună, găsiră pe căldări sigile false.

Posta redacțiunii.

Dlul Elia Pop, Șomcuta-mare. Rugarea d-voastră se poate publica numai la inserat pe pag. 4. În partea redacțională nu putem lua răspunderea.

Dlul Petrea dela Cluj. „Fragmentul“ trimis nu se poate publica. Adresează-te la o foaie beletristică.

Dlul prof. Dumbrăvă, Beiuș. Apelul ce ni-ați trimis îl vom publica în curînd.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 29 Ianuarie n. Renumitul profesor de anatomie Scheuthauer a murit.

Timișoara, 29 Ianuarie n. Aduarea alegătorilor din partidul liberal a hotărît să spriginească cu toate mijloacele politica bisericescă a guvernului, și-a exprimat apoi regretul, că contele Iuliu Szapáry a eșit din partidul liberal și nu pot a-și însuși motivele din epistola sa cătră președintele partidului br. Podmaniczky. Episcopul Nemeth, care se întrepuse pentru Szapáry nu putu să-și termine vorbirea din cauza întreprerilor furtunoase și a strigătelor de: „Abzug Szapáry!“

Losonez, 29 Ianuarie n. În adunarea liberalilor și a independenților s'a votat neîncredere deputatului Abraham Gyürky, apoi 'l-a provocat să-și depună mandatul.

Chichinda-mare, 29 Ianuarie n. Adunarea convocată de clericali (?) hotărî cu mare însuflețire să spriginească politica bisericescă a guvernului și să-i voteze acestuia încredere.

Arad, 29 Ianuarie n. Mai multe mii de cetățeni, fără deosebire de partid și religione, ținură o adunare, în care hotărîră să provoace prin o adresă camera deputaților, ca să dea cât mai curînd putere de lege proiectelor politice-bisericesti.

Belgrad, 29 Ianuarie n. Foaia oficială publică actul de grația privitor la sistarea procesului în contra cabinetului Avakumović.

Viena, 29 Ianuarie n. Principele Nicolae Eszterhazy a murit.

Petersburg, 29 Ianuarie n. Împăratul suferă tare de influență împreunată cu bronchită. Partea de jos a plămânei drepte este în aprindere. Temperatura a fost azi-noapte 39.6. Celsius.

Economic.

Producțiunea grăului în România, a fost în 1893 de 21,184.250 hectolitri, e săcării de 2,714.160 hectolitri, a orzului de 12,561.980 hectolitri, a ovășului de 5,382.140 hectolitri, a meiului de 1,016.650 hectolitri ear' producțiunea fînului artificial în cântare metrice a fost de 1,568.670, pe când a fînului natural a fost de 12,856.440 cântare metrice.

Producțiunea grăului în 1892 a fost de 21,236.702 hectolitri; această producțiune este superioară celei din 1893, a săcării de 1,531,100 hectolitri, a orzului de 7,380,900 hectolitri, și a ovășului de 4,090.300 hectolitri.

—x—

Produsul monopolurilor în România. Situațiunea vînzării tutunurilor, sării, chibriturilor, cărților de joc, timbrelor și pulberilor pe timpul dela 1 Aprilie până la 31 Decembrie arată:

La tutunuri 29,093.964 lei cu un plus de 1,634.134 lei asupra încasărilor în perioada corîspunzătoare din anul precedent.

La sare 6,461.015 lei cu un plus de 618.636 lei asupra încasărilor în perioada corîspunzătoare din anul precedent.

La chibrituri 2,063.336 lei cu un plus de 178.361 lei asupra încasărilor în perioada corîspunzătoare din anul precedent.

La cărțile de joc 307.214 lei cu un plus de 146.851 lei asupra încasărilor din perioada corîspunzătoare din anul precedent.

La timbre 5,044.711 lei cu un plus de 533.958 lei asupra încasărilor, din perioada corîspunzătoare din anul precedent.

La pulberi 291.608 lei cu un plus de 48.164 lei asupra încasărilor din perioada corîspunzătoare din anul precedent.

Prețul mărfurilor

Piața din Făgăraș, în 27 Ian. n. Grău hectolitru fl. 5.40 până fl. 6.50; grău mestecat fl. 4.90 până 5.20 săcără fl. 3.20 până fl. 3.40; orz fl. 2.90 până fl. 3.10; ovăș fl. 2.40 până fl. 2.70; cucuruz fl. 3.— până fl. 3.80; mazăre fl. 8.— până fl. 9.— fasole fl. 3.50 până fl. 4.50; linte fl. 8.— până fl. 9.—; sîmîntă de cânepă fl. 5.— până fl. 6.— sîmînta de în fl. 6.— 7.—; cartofi fl. 1.— până 1.40; mălaiul fl. 8.— până fl. 9.—; sîu brut 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de sîu urnate fl. 41.— până fl. 42, unsoare de pore 100 chl. fl. 60.— până fl. 62.—; slănină 100 chilo fl. 52 până fl. 60.—; sîpun 100 buc. fl. 22.— fl. 24.—; cânepă fl. 30.— până fl. 35.—; fîn fl. 2.— până fl. 2.50 carne de vită chilo 46 cr.; carnea de vișel 38 până 40 cr.; carnea de porc — până 40.—; carnea de oaie — până 28.—; ouă 4 cu 10 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 27 Ian. n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 47— cr. până 48 — cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ungurești grei tineri 50.— cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr. marfă țerănească grea 47.— cr. până 48 — cr., de mijloc 44.— cr. până 44 1/2 cr., ușoară 48.— cr. până 44.— cr., românești, de Bakony, gre — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48 — cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

LOTERIE.

Tragerea din 27 Ianuarie n.

Timișoara 22 43 40 46 12 Brîn 86 25 21 74 79

Călindarul zilei.

18/30 Ianuarie 1894.

Iulian: PP. Atan. și Chiril Gregorian: Martina. Soarele: răsare 8.02 apune 4.17

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului. Row 1: 730.9, 0.0, +0.2, +4.4-0.2, SO. Row 2: Din țeară 25 Ian. n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția și tăria. Rows: Budapesta, Sîtmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 27 Decembrie n. Hotel „Neurivier“. Seidel din Viena și Novak din Haida, pelerini; Dr. V. Schul, advocat din Orăștie.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Ian. n. 1894.

Table with multiple columns: Sîmînta, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Grău, Săcără, Orz, Ovăș, Cucuruz, Meiu, Hrișcă, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 22 Ianuarie n. 1894.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Cump. 9.70 vînd. 9.78. Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Din 27 Ian. n. 1894.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Bonuri rurale ung., Obligățiunile desp. regalilor, etc. Values range from 117.60 to 343.89.

Bursa de Viena.

Din 27 Ian. n. 1894.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Bonuri rurale ung., Obligățiunile desp. regalilor, etc. Values range from 117.3 to 182.50.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Din 9 Ianuarie. v. — 4 oare p. m. Cassa Utin, Renta rom. per 1875 5%, etc. Values range from 158. to 101.

Redactor responsabil: Alexandru Dordea. Proprietar și editor: Ioan Popa Necșu

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

în mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

Se caută un învățăcel

în prăvălia cu marfă de băcănie a dlui Ioan Baciu din Hațeg. Acel care va fi absolvat pe lângă școala normală și o clasă gimnazială ori reală va fi preferit.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Suma asigurată pe viață, Suma asigurată pe viață. Rows for years 1869-1889, 1890, 1891, 1892.

1,669.214 fl. 29 cr.

Conform bilanțului pentru 1892 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 686.795 fl. 44 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
... 31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1893.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Budapesta-Ruşava-Vercerova, Copsa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraş, etc.) and rows for train types (Tren de persoane, Tren de marfă, etc.) and times.